

[Skatteministeren]

ketter og regler på skatteområdet. Det falder helt i tråd med den linje, som jeg selv anlægger i forvaltningen af skattelovgivningen.

Om selvangivelsen kan jeg sige, at der ligesom i tidligere år er modtagere af den såkaldte S 13-selvangivelse – den, der sendes ud til langt de fleste skatteydere – som ikke uden videre kan fuldføre deres skatteberegning i det standardskema, som er trykt på selvangivelsens genpart, og det følger netop af, at det er et standardskema.

Det antal, som ikke uden videre kan bruge standardskemaet, kan i år skønmæssigt opgøres til ca. 1,3 millioner skatteydere, svarende til ca. en tredjedel af det antal S 13-selvangivelser, der er udskrevet.

Sidste år var det ca. en fjerdedel af S 13-skatteyderne, der ikke uden videre kunne benytte beregningsskemaet. Der er altså ikke noget usædvanligt i, at en del skatteydere ikke kan nå frem til det endelige facit; det skyldes netop, at det er et standardskema.

De skatteydere, som ikke uden videre kan benytte beregningsskemaet, er udtrykkeligt anført øverst i vejledningen til beregningsskemaet, sådan at disse skatteydere kan være særlig opmærksomme netop i deres skatteberegninger. Det drejer sig først og fremmest om skatteydere med høje indkomster, som bor i kommuner, der omfattes af skateloftsreglerne. Heller ikke kontanthjælpsmodtagere efter bistandslovens kap. 9 eller 10 og pensionister med rentenedslag kan beregne deres endelige skat i standardskemaet. De persongrupper, jeg her har nævnt, kunne heller ikke tidligere benytte standardskemaet.

En ny gruppe skatteydere, som ikke umiddelbart kan benytte standardskemaet, er de ca. 500.000 personer, som er omfattet af skattereforens overgangsregler. Allerede for indkomståret 1988 vil dette antal imidlertid være reduceret til ca. halvdelen.

Jens Thoft (SF):

Nu er skatteberegningsskemaet jo bare en enkelt del af den skandale, som jeg mener knytter sig til selvangivelsesblanketten. Det er da rigtigt, at skatteyderne får ligningsmyndighedens skatteberegning tilsendt i god tid, så hvis man i øvrigt har tålmodighed, får man det altså, men problemet er, at ligningsmyndighedens kontrolarbejde i 1988 vil være sat fuldstændigt i

stå, fordi vi opererer med nogle blanketter, som det ikke er muligt for almindelige mennesker at finde ud af.

Ministeren skulle vide, hvor svært det er, selv om man ikke beskæftiger sig med andet; det er svært i en grad, som ministeren ikke gør sig nogen forestilling om. Det kan godt være, at ministerens embedsmænd ved hjælp af deres edb-beregningssystemer og ved hjælp af deres fine modeller er i stand til at finde ud af det, men man skal have både sin lovsamling og sin vejledning klar og læse selvangivelsen grundigt igennem for bare at have en rimelig fair chance for at finde ud af det, og det er efter min mening aldeles utåleligt.

Dertil kommer, at man i år har undladt at medtage en del af de specifikationer, som var indeholdt i tidligere selvangivelser. Det betyder, at man lader folk i stikken, når det drejer sig om selv at kunne holde styr på gældsposterne, og det betyder, at man lader ligningsmyndigheden i stikken, når det drejer sig om at finde ud af, om folk har regnet rigtigt, og om at finde ud af, i hvilket omfang renteudgifter er omfattet af renteafgiften eller ej.

Der er så store problemer i dette, at jeg må spørge ministeren, om han vil gøre en effektiv indsats for at gøre systemet bare en lille smule mere spiseligt. Det blankettyranni, vi har nu, er uacceptabelt.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg deler hr. Jens Thofts opfattelse, at det bør være en målsætning, at en skatteyder skal kunne beregne sin endelige skat, i hvert tilfælde når vi taler om skatteydere med normale indkomst- og fradragsforhold. Vi må også erkende, at ikke mindst de overgangsregler, der er aftalt i skattereformen, kan gøre det vanskeligt for nogle grupper i en overgangsperiode.

Det beregningsskema, der er lavet på bagsiden af genparten til selvangivelsen, er netop et standardskema. Hvis vi skulle lave et beregningsskema, der kunne bruges til alle de grupper særlige forhold, som hr. Jens Thoft peger på, ville vi få et fuldstændig ulæseligt, et fuldstændig uoverskueligt beregningsskema, som ville få selvangivelsens genpart til at fylde adskilligt flere sider, end den gør i øjeblikket, og der ville så være givet stof til, at hr. Jens Thoft kunne stille mig et nyt spørgsmål om, hvorfor jeg dog ikke tog skridt til en forenkling af beregningsskemaet.